

Ἡ ΦΩΝΗ τῆς ὀρθοδοξίας

(5) ΜΕΡΟΣ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακὴ 24 Αὐγούστου 1953 (Π.Ο.Η.)
"Ετος Ζ'. Ἀριθ. 162 - Τιμὴ Φύλλου Δραχ. 1000

Γραφεῖα : Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 7 - Ἀθῆναι
Τηλέφ. 33.839

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐξάμηνος δραχ. 15.000 - Ἐτησίᾳ δραχ. 30.000
Ἐξωτερικοῦ : Ἐξάμ. δολ. 2. - - Ἐτησίᾳ δολ. 4

ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟΝ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΠΑΘΟΣ

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΑΛΛΟΥ ΚΑΙ ΕΔΩ

Ἀριστ. Ζαχαρίου Δικηγόρου

Εἰς τὴν «Καθημερινήν» τῆς 7-8-53 δημοσιεύεται ἡ εἰδησις ὅτι, εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων κατετέθη ἐπερώτησις, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, διὰ τῆς ὁποίας τοῦ ζητεῖται νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἀπὸ ἑνα ἰδιωτικὸν προπαρασκευαστικὸν σχολεῖον διότι τοῦτο, παρὰ τὸν νόμον, ἐφαρμόζει φυλετικὰς διακρίσεις.

Ὁ ἐπερωτῶν Βουλευτὴς καταγγέλει, σχολεῖον ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Κράτους, ὅτι ἠρνήθη νὰ δεχθῇ ἕναν μικρὸν μαθητὴν, διότι ὁ πατέρας του εἶναι Ἕλληνας καὶ ἡ μητέρα του Ἰνδὴ.

Ἐξήγησε δὲ ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ σχολείου τούτου, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐνεργεῖ κατὰ τρόπον τόσον ἀντίθετον πρὸς τὰς ἀρχάς, ἀπὸ τὰς ὁποίας διέπεται ὁλόκληρον τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρεταννίαν.

Ἄλλος Βουλευτὴς ἐξήγησεν ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀποδοκιμασίαν ὅλο κλήρου τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τῆς τοιαύτης μεταχειρίσεως τῶν μιγάδων παιδιῶν ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐν λόγῳ σχολείου.

Ὁ δὲ Ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι προτοῦ πράξῃ τοῦτο, πρέπει νὰ ἐξετάσῃ λεπτομερέστερον τὴν ὅλην ὑπόθεσιν.

Καὶ ὁ ἐπερωτῶν Βουλευτὴς ἐθεώρησε τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν τῆς Κυρίας Ὑπουργοῦ μὴ ικανοποιητικὴν καὶ ἐπεφυλάχθη νὰ ἐπανέλθῃ πάλιν ἐπὶ τοῦ θέματος.

* *

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἀποδεικνύουν, πῶς ἐννοοῦν καὶ ἀσχοῦν τὰ δικαιώματά των καὶ τὰς ὑποχρεώσεις των οἱ Ἕλληνες Βουλευταί, ὅσαςκις παρουσιάζονται ζητήματα φυλετικῶν διακρίσεων ἐν τῇ παιδείᾳ.

Καὶ ἤδη, ὡς ἴδωμεν, ἂν τοιαῦτα ζητήματα ἐνε-

φανίσθησαν καὶ ἐν Ἑλλάδι, καὶ τί ἐπραξαν σχετικῶς οἱ Ἕλληνες Βουλευταί.

Ἐν Ἑλλάδι βεβαίως δὲν ἐνεφανίσθησαν μὲν ζητήματα φυλετικῶν διακρίσεων ἐν τῇ παιδείᾳ, ἐνεφανίσθησαν ὅμως ζητήματα θρησκευτικῶν πεποιθησεων, διὰ τὰς ὁποίας ἐγένοντο ὅχι μόνον διωγμοὶ ἐν τῇ παιδείᾳ, ἀλλὰ καὶ αἱματηροὶ ἀκόμη διωγμοὶ ἐν τῇ ἐκδηλώσει αὐτῶν διὰ τῆς λατρείας, κατὰ πάντα ἀντίθετοι πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Οἱ διωγμοὶ οὗτοι ἐγένοντο καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ γίνωνται κατ' ἐκείνων τῶν Κληρικῶν καὶ κοσμηκῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι, συμμορφούμενοι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθετ. Διατάγματος τοῦ 1923, καθ' ἃς «διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ὅσον ἀφορᾷ ἐν γένει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐορτάς», ἠρνήθησαν καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ ἀρνοῦνται νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὴν γενομένην κατὰ τὸ 1924 παράνομον καὶ ἀντικανονικὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου.

Ἐκ τῶν κατ' αὐτῶν διωγμῶν, παραλείποντες τὰς προγενεστέρους, ἀναφέρωμεν μόνον προσφάτους τινάς, ὡς εἶναι 1) ἡ ἀνακοίνωσις τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἔχουσα οὕτω :

«Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν Φοιτητῶν τῆς Σχολῆς ὅτι κατ' ἀπόφασιν ὁμόφωνον τῆς Σχολῆς, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 10-10-50, δὲν θὰ γίνωνται δεκτοὶ πρὸς ἐξέτασιν, ὅσοι ἐχόμενοι τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου δὲν εὗρισκονται εἰς Κανονικὰς σχέσεις πρὸς τὰς νομίμους Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς. Οἱ τυχόντες μέχρι τοῦδε εἰς κατὰστάσιν τοιαύτην διατελοῦντες δέον νὰ ὑποβάλουν πρὸς τὴν Σχολὴν τὸν Κανονικὸν Ἀβελλόν». (Ἐκ τῆς Θεολ. Σχολῆς). Καὶ 2) ἡ ὑπ' ἀριθ. 45 τῆς 31-1-1952 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἥτις, ἂν καὶ ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Ὀλομε-

λείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1055)51 καὶ 500)52 δύο ἀποφάσεων ὅτι «Ἐπειδὴ τὰ θέματα, περὶ ὧν ὡς ἀνωτέρω, ἀσχολεῖται ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, χωρὶς ἐξ οὐδεμιᾶς διατάξεως νὰ προκύπτῃ ὅτι ἀποτελοῦσιν, εἴτε κατ' ἰδίαν ἕκαστον, εἴτε ἐν τῷ συνόλῳ των, ἀντικείμενον ἰδίας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀρμοδιότητος...» «Ἐπειδὴ ἐκ τῶν προεκτεθέντων προόδηλον καθίσταται, ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὸ ρηθὲν περιεχόμενον αὐτῆς στερεοῖται ἐκτελεστοῦ χαρακτήρος...» «Κατ' ἀκριβολογίαν, δι' αὐτῆς, ἐκδοθείσης οὐχὶ κατ' ἀσκησιν ἰδίας τινὸς κανονιστικῆς ἢ ἀποφασιστικῆς ἀρμοδιότητος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου...», ἐν τούτοις ὅλως ἀντισυνταγματικῶς καὶ παρανόμως ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν διαφορῶν Κρατικῶν Ἀρχῶν εἰς βάρος τῶν Παλαιοσερολογιτῶν ἢ Παλαιοσημερολογιτῶν, ὡς καὶ τὰ χλεύην καὶ εἰρωνείαν ἀρχικῶς ἀπεκλήθησαν οὗτοι.

Ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῆς πράξεως ταύτης τόσον ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ, ὅσον καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, κατέστη ἀρκοῦντως γνωστὸς ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διὰ τῶν ἐφημερίδων, αἵ τινες ἐπανελημμένως ἀνέγραψαν *ὅχι μόνον ἐξορίας Ἀρχιερέων, ἀποσηματισμοὺς καὶ ξυγίσματα Ἱερέων ἐντὸς τῶν Ἀστυνομικῶν κρατητηρίων καὶ τῶν Ἀρχιεπισκοπικῶν καὶ Μητροπολιτικῶν γραφείων καὶ σφραγίσεις ἰδιοκτητῶν Ναῶν, ἀλλὰ καὶ διαγμοὺς κατὰ τῶν Παλιῶν γενικῶς μὲ ἀίματ' ἀποτελέσματα*, ὡς εἶναι καὶ τὰ πρόσφατα τῆς 26-7-1953, ὅτε ἐτραυματίσθησαν γυναῖκες παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Κοκκιναῖς, καὶ τῆς 2-8-1953, ὅτε οἱ Παλαιοσημερολογῖται διὰ νὰ ἀποφύγουν τοὺς διαγμοὺς, κατέφυγον εἰς Χαλκίδα διὰ νὰ ἐκκλησιασθοῦν, ὅπου ὁμως συνεπεία τοῦ αὐτοκινητιστικοῦ ἀτυχήματος εὗρον τὸν θάνατον ἐπὶ τὰ καὶ ἐτραυματίσθησαν τριάνοντα πέντε, ἐξ ὧν οἱ ἑνδεκα σοβαρῶς.

Καὶ ἐνῷ αὐτὰ γίνονται ἐν Ἑλλάδι ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον, ἐν τούτοις οὐδεμία ἐπερώτησις ἐγένετο ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων Βουλευτῶν ὡς ἐγένετο ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλῶν συναδέλφων των διὰ τὸν ἀποκλεισμόν ἐκ τοῦ σχολείου ἐνδὸς μόνον μιγάδος μικροῦ μαθητοῦ, καίτοι καὶ ἐν Ἑλλάδι προστατεύεται ὑπὸ τῶν νόμων τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας σκέψεως, συνειδήσεως καὶ θρησκείας καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας ἀλλαγῆς θρησκείας ἢ πεποιθήσεων, ὡς καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας ἢ τῶν πεποιθήσεων μεμονωμένως ἢ συλλογικῶς, δημοσίᾳ ἢ κατ' ἰδίαν, διὰ τῆς λατρείας, τῆς παιδείας καὶ τῆς ἀσκήσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων καὶ τε λετουργιῶν.

Τὸ δικαίωμα μάλιστα τοῦτο, εἰδικῶς διὰ τοὺς Παλαιοσημερολογίτας, ἀνεγνώρις πανηγυρικῶς καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἥτις διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10.060 τῆς 27-8-1932 ἀποφάσεώς της διέταξεν ὅπως οἱ Παλαιοσημερολογῖται «1) ἐφ' ὅσον εἶναι ἡ πλειοψηφία τῆς ἐνορίας ἐκτελῶσι τὰ θρησκευτικά των καθήκοντα εἰς τὸν ἐνοριακὸν τὸν Ναόν, 2) ἐφ' ὅσον ἔχουν ἰδιόκτητον Ναόν, εἰς τὸν

Ναόν των τοῦτον, καὶ 3) ἐφ' ὅσον εἶναι σοβαρὰ ἡ μειοψηφία καὶ δὲν διαθέτουν ἰδιόκτητον Ναόν, εἰς ἐν παρεκκλήσιον τῆς ἐνορίας των» καὶ ἥτις ἀπόφασις ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα, ἐφ' ὅσον διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκρίθη ὅτι ἡ ὑπ' ἀριθ. 45 τῆς 3-1-51 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «στρεφίται ἐκτελεστοῦ χαρακτήρος».

ΚΑΙ ἌΛΛΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ Εἰς ΒΑΡΟΣ ΜΑΣ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΣΙΣ ἈΔΕΛΦΩΝ

15 Αὐγούστου! Ἡμέρα Πανελληνίου Σεβασμοῦ. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν κάθε ψυχὴ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν Σεβασμὸν της πρὸς τὴν Παντάνασσαν Θεομήτορα. Ὁ Ἐκκλησιασμός μὲ τὰς καταυτικὰς ἀκολουθίας καὶ τὸ συγκλητικὸν περιβάλλον τοῦ Ναοῦ βοηθεῖ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐκεῖ νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν σεβασμὸν του, πρὸς τὴν προστατίδα τῶν ἀνθρώπων. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον καὶ ἐπ' Ὀθωμανικῆς ἀκόμῃ αυτοκρατορίας παρείχετο εἰς τοὺς ραγιάδες τὸ δικαίωμα τοῦ Ἐκκλησιασμοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν.

Τὸ δικαίωμα ὁμως αὐτὸ τὸ ἡρηγήθησαν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Νεωτέρας Ἑλευθέρας Ἑλλάδος, ὑπείκοντες εἰς τὰς ὑποδείξεις τῶν κατ' εὐφημισμὸν μόνον θεωρουμένων, ἀντιπροσώπων τῆς Καλωσύνης καὶ τῆς ἀγάπης. Οὕτω καίτοι κατ' ἐπανάληψιν παρεκλήθησαν οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἓνα ἐλεύθερον ἐκκλησιασμόν, τὸν ἡρηγήθησαν ὁλῶς, κρυπτόμενοι πρὸ τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἡ καταδίκη ἦτο ἤδη τριετής! Τρία χρόνια ταιπωρεῖται ὁ θρησκευόμενος κόσμος μὲ τὴν καταπάτησιν τῶν δικαιωμάτων του. Πρὸ τῆς καταθλίψεως αὐτῆς ὁ κόσμος ἄρχισε πλέον νὰ χάνῃ τὴν ὑπομονὴν του. Ἀπέρχεται εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰ ἀπώτατα σημεῖα τῆς Ἀττικῆς ἢ ἄλλων περιοχῶν διὰ νὰ ἀναζητήσῃ εἰς τὴν ἡρεμίαν καὶ τὴν γαλήνην τῶν σπηλαίων ἢ τῶν ἐξωκκλησιῶν ἓνα κατανυκτικὸν Ἐκκλησιασμόν.

Ὅταν ὁμως αἱ συνθῆκαι δὲν τὸ ἐπιτρέπουν, τότε δειλὰ—δειλὰ καὶ μὲ φόβον (τὶ εἰρωνία νὰ δοκιμάζῃ κανεὶς τέτοια αἰσθήματα στὴν καρδίᾳ τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ βασιλείου) εἰσέρχεται σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ ἰδιόκτητα ἐκκλησιαστικά γιὰ νὰ ἐκκλησιασθῇ μὲ τὴν συνοδεία πενθίμου καρδιοκτυπήματος.

Κατὰ τέτοιο συνέβη καὶ προχθὲς. Μερικοὶ χριστιανοί, θλιμμένοι γιὰ τὸν διωγμὸν καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκφράσωσιν τὴν εὐλάβειάν των πρὸς τὴν Θεοτόκον, κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεως των, μετέβησαν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀθηνῶν (ΠΑΙΟΚΤΗΤΟΝ). Ἐξαφνα ἐνῷ ἤρχισε νὰ πληροῦται ὁ ναὸς εὐλαβῶν προσκυνητῶν, «δοσφρανθεῖσα τὸ ἀνοσιούργημα» ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία ἐξαπέστειλε ἀστυνομικὴν δύναμιν νὰ διαλύσῃ τὴν «ἀμαρτωλὴν συναγωγὴν».

Καὶ μετὰ ἀπὸ ὀλίγον ἡ ἱερὰ σύναξις τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν ἐταράσσεται ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητον καὶ ἀσποπον ἐπίσκεψιν τῶν ἀστυνομικῶν, ἡ ὁποία ἔληξε μὲ τὴν διάλυσιν τῆς φιλησυχου αὐτῆς συγκεν...

τρώσεως καὶ τῆς συλλήψεως μερικῶν ἀνδρῶν. Οἱ συλληφθέντες, οἵτινες ἐταλαιπωρήθησαν ἐπ' ἀρκετὸν ὀδηγούμενοι ἀπὸ Ἀρχῆς εἰς Ἀρχὴν ἦσαν οἱ ἐξῆς: Δημήτριος Κυριακόπουλος, Συνταγματάρχης ἐ. ἀ., πρόεδρος τῆς Ὀργανώσεώς μας. Κων)νος Νικολακόπουλος σύμβουλος, παλαιμαχος ἀγωνιστῆς, ἀδελφὸς μᾶς τραγικῶς φονευθεὶς εἰς τὸ αὐτοκινητιστικὸν δυστύχημα Χαλκίδος. Κων)νος Λιανός, διατελέσας ἐπὶ ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ὀργανώσεώς μας καὶ παραιτηθεὶς. Ἰωάν. Τοικνιαδόπουλος ἡρωϊκὸς πατήρ φονευθεὶς 20ετοῦς θυγατρὸς κατὰ τὸ γνωστὸν τραγικὸν αὐτοκινητιστικὸν δυστύχημα Χαλκίδος. Θρεψιάδης Συν)ρχης καὶ ἄλλοι τινές.

Τοὺς συλληφθέντας, ἀφοῦ τοὺς ταλαιπώρησαν ἐπὶ ἀρκετὰς ὥρας τοὺς ὠδήγησαν εἰς τὴν Γεν. Ἀσφάλειαν, ὅπου τοὺς ἐγένοντο... αἱ δέουσαι συστάσεις! Ἀμα τῇ συλλήψει ζῆλον ἐξαιρετικὸν ἐπέδειξαν ὅσοι ἀδελφοὶ τὸ ἐπληροφόρηθησαν ἰδιαιτέρως δὲ ἐκ μέρους τοῦ Α.Σ. δ κ. Δ. Δαμάσκος ἀντιπρόεδρος καὶ Ἀντ. Ἀσούτης Γεν. Γραμματεὺς.

Συγχαίρομεν τοὺς ὁμολογητὰς ἀδελφοίς. Ἀσφαλὸς μὲ τοιοῦτον μαχητικὸν φρόνημα καὶ τοιαύτην αὐταπαρνησὶν θὰ νικῶμεν τὴν λαμπροτέραν νίκην!

Μόνον ἡ Ἐλευθερία δὲν ἐκμηδενίζεται εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Ἀς τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τοὺς οἱ διώκται μας.

ΥΠΟ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙ ΕΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΙΝΟΥ κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ὑπὸ ΑΝΤ. ΜΟΥΣΤΑΚΑ Μοναχοῦ

Εἰς τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «Ὀρθοδοξία» (ἔτος ΚΗ' Τεύχ. 1ον Ἰανουαρίου—Μαρτίου 1953) καὶ ἀπὸ τῆς σελ. 5—43 δημοσιεύεται ἀπάντησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰνίου κ. Γερμανοῦ πρὸς τινὰ Καθηγητὴν τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Μόσχας κ. Τροϊτσκι ἐπὶ νομαζόμενον, γράψαντα προηγουμένως καὶ ψέξαντα, ὡς φαίνεται, ὠρισμένας μονομερεῖς Ἐκκλησιαστικὰς πράξεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν μεταβολὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου.

Δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν, τί ἀκριβῶς ἔγραψεν ὁ ἐν λόγῳ Ρώσος Καθηγῆς, ὥστε νὰ κρίνωμεν ἐὰν δικαίως ἢ ἀδίκως ἔγραψεν, ὅπερ ἔγραψεν, εἰς βάρος τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου μεταφέροντες ὅμως ἐνταῦθα ἀντιγράφοντες ἐπὶ λέξει, ὅπερ γράφει ὁ Σεβ. Αἰνίου ἐν τῇ «Ὀρθοδοξίᾳ» σελ. 28 κ. ἐ. ἔχοντα οὕτω:

«Χαρακτηρίζων ὁ κ. Καθηγητὴς τὸ Πανορθόδοξον Συνέδριον τοῦ 1923 ὡς τὸ πλέον λυπηρὸν γεγονός τῆς Ὀρθοδοξίας Ἐκκλησίας τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ὡς ἐξῆς δικαιολογεῖ τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτοῦ τοῦτον.

1ον. Διότι, συνεκλήθη ὑπὸ τοῦ Μασ-

σώνου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Μελετίου τοῦ Α'.

2ον. Διότι, αὐτοκλήτως καὶ παρανόμως ὠνόμασεν ἑαυτὸ Πανορθόδοξον.

3ον. Διότι, εἰς αὐτὸ δὲν ἀντεπροσωπεύθη ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία ἢ ὁποία περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῇ τὰ τρία τέταρτα τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανικοῦ κόσμου.

4ον. Διότι, οἱ Τρεῖς Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς ὄχι μόνον ἡρνήθησαν τὴν ἐν αὐτῷ (τῷ Πανορθόδοξῳ Συνεδρίῳ) συμμετοχὴν, ἀλλὰ καὶ ἐξήγγειλον κατ' αὐτοῦ ἀδυστηρὰν καὶ δικαίαν ἐκτυμνηγορίαν.

5ον. Διότι, αὐτοὶ οὗτοι οἱ συγκαλέσαντες καὶ ἀποτελέσαντες αὐτὸ (τὸ Πανορθ. Συνέδριον) ἔφερον Ἀντορθόδοξον χαρακτηρισμὸν, καὶ κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου «ΟΖΟΥΝ ΑΙΡΕΣΕΩΣ καὶ σχίσματος».

Πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ὅπερ ἀναφέρει ὁ Σεβ. Αἰνίου ὡς προβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Ρώσου Καθηγητοῦ Τροϊτσκι, καὶ ὄντα—καὶ καθ' ἡμᾶς—ἀναντίρρητα καὶ ἀδιάσειστα, προσπαθεῖ οὗτος νὰ ἀπαντήσῃ διὰ συλλογισμῶν ἀσυλλογίστων καὶ ἐπιχειρημάτων ἀσθενεστέρων καὶ τοῦ ἀραχνίου ὑφάσματος. Καὶ ἐνῷ πρὸ παντὸς ἄλλου ὀφείλει οὗτος διὰ παντὸς μέσου νὰ ἀποσιῇ ἀπὸ τῆς ῥάχως τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου Μελετίου τὴν φοβεράν μομφὴν καὶ κατηγορίαν τοῦ Μασσώνου τὴν ὁποίαν—ἀγνοοῦμεν ἂν δικαίως ἢ ἀδίκως—προσάπτει ἐκείνῳ ὁ Ρώσος Καθηγητής, (εἶνε ποτὲ ἀνεκτὸν ὥστε Οἰκουμ. Πατριάρχης τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν νὰ εἶναι καὶ Μασσώνος—ἄπιστος καὶ ἄθεος;) ἐν τούτοις παρασιωπᾷ τελείως παρατρέχων αὐτήν ὁ Σεβ. καὶ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων ἀπαντῶν, ἀρχεται λέγων οὕτω (σελ. «Ὀρθοδοξ. 29). «Εἰς τὸ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Μελετίου Πανορθόδοξον τοῦτο Συνέδριον, τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἀντεπροσώπευσεν ὁ ἀειμνήστος Μητροπολίτης Κυζίκου Καλλίνικος Δελικάνης (Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι: ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Καλλίνικος, οὗτος ἔλαβεν ἐν Ρώμῃ σιγὰ Παπιστῶν Ἀρχιερέων τοὺς κατωτέρους τῆς Ἱερωσύνης βαθμοὺς τοῦ Διακόνου καὶ Ἱεραβυτέρου ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἐγένετο δευτὸς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων προνομιῶν μὲ τοὺς βαθμοὺς αὐτοὺς, ἀγνωρισθέντας ἐγκύρους καὶ ὡς καλῶς ἔχοντας, καὶ ἐπ' αὐτῶν—ὡς ἐπὶ θεμελίῳ στρεφῶν—ἐπέθεσαν αὐτῷ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπισκόπου διορίσαντες αὐτὸν Βερροίας Μητροπολίτην Ἐκείθεν δέ, κατὰ μετὰθεσιν, ἐγένετο οὗτος Μητροπολίτης Κυζίκου, μικροῦ δεῖν καὶ οἰκουμενικ. Πατριάρχης ἐὰν μὴ ὁ θάνατος δὲν προήρπαζεν αὐτὸν ἀπαλλάσσειν οὕτω τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Βλέπ. καὶ Χ. Ἀνδρούτσου Συμβολικὴν ἔκδ Β'. σελ. 384) Καὶ συνεχίζει ὁ Σεβ. Αἰνίου λέγων: «Τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσσίας ἀντεπροσώπευσεν ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει τότε παρεπιδημῶν Ἀρχιεπίσκοπος Κισνοβίου καὶ Χοτίνης κ. Ἀναστάσιος συμπαραστατοῦμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπίσης παρε-

πιδημοῦντος Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀλκουίνων νή-
σων καὶ Βορείου Ἀμερικής Ἀλεξάνδρου καὶ Ρώσ-
σου», κατ' αὐτεπάγγελτον πρόσκλησιν αὐτῶν ἐκ
μέρους τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως (Ση-
μειωτέον τὸ: ΚΑΤ' ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΟΣ ΠΡΟ-
ΣΚΛΗΣΙΣ διότι ὁ Μελέτιος Μεταξάκης διώ-
ριζεν ἐξ ὀφφικίου Συνέδρους ὄσους καὶ ὅλους
ἠθέλεν, καὶ βεβαίως τοὺς ὄντας προκαταβολι-
κῶς συμφώνους αὐτῷ). Τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σερ-
βίας ἀντεπροσώπευσεν ὁ Δόκιμος Μίλαντ Μιλάγκο-
βινο. (λαϊκὸς οὗτος) Τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κό-
πρου ἀντεπροσώπευσεν ὁ Μητροπολίτης Νικαίας Βα-
σίλειος ὁ κατὰ τὸ 1952 ἐκλεγείς Οἰκουμενικός Πα-
τριάρχης καὶ ἀποθανὼν ὡς τοιοῦτος τὸ 1929. (Πρό-
σεχε ἀναγνώστα τὰς ἀναφερομένας χρονολογίας
Ἐξελέγη Πατριάρχης τὸ 1952 καὶ ἀπέθανε τὸ
1929!!! Αὐτὸ λέγεται σοβαρότης τοῦ γράφοντος
καὶ τοῦ ἐπισήμου Πατριαρχικοῦ δημοσιογραφικοῦ
ὀργάνου!!!).

«Τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος συνεχίζει λέγων
ὁ Σεβ. ἀντεπροσώπευσεν ὁ Μητροπολίτης Δυρραχίου
(νῦν Μυτιλήνης) Ἰάκωβος, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς
Ρουμανίας ὁ Γερουσιαστὴς Πέτρος Δράγγις (ἕτερος
λαϊκὸς καὶ οὗτος). Παραθέσαμεν — προσθέτει ὁ
Σεβ. — τὰ ὀνόματα τῶν ἐξ ἀντιπροσωπευθεισῶν ἐν
τῷ Πανορθόδοξῳ τούτῳ Συνεδρίῳ Ἐκκλησιῶν, (Ἀλ-
λὰ διατὶ ΕΞ; Ποῦ εἶναι καὶ ἄλλαι Ὁρθόδοξοι
Ἐκκλησίαι; Ποῦ εἶναι τὰ κατ' Ἀνατολὰς Τρία
Πατριαρχεῖα; Καὶ πῶς ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ τὸ
πολοβάτατον τοῦτο καὶ παράνομον Συνέδριον;) διὰ
τὰ βεβαιωθῆ ὁ καθηγητὴς κ. Τροϊτσκι... ὅτι τὸ
Πανορθόδοξον τοῦτο Συνέδριον ἀναγνωρίζουν, ὅτι
ἡ ἄρις τῆς μεταξὺ τοῦ Θρησκευτικοῦ καὶ Πολιτι-
κοῦ Ἡμερολογίου διαφορᾶς εἶνε ἀνάγκη ἀναπόφευ-
κτος (δὲν λέγει ὅμως ποῖα εἶναι αὕτη ἡ ἀνάγκη),
ὥρισεν.. Β') ὡς ἀμέσως ἐντελεστέαν τὴν ἐπὶ τῆς
ἀλλαγῆς τοῦ ἐν χρήσει Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολο-
γίου ἀπόφασιν... Δ') δὲν ἀπεδέχθη τὸ Γρηγοριανὸν
Ἡμερολόγιον, ἀλλ' ἀλλαγὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ
Ἡμερολογίου κ.λ.π.»

Μέχρις ἐδῶ εἶνε, κατὰ πιστὴν ἀντιγραφὴν — ἐ-
κτός τῶν παρεντεθειμένων καὶ ἐντός () ὄντων
— λόγον τοῦ Σεβασμ. Αἰνίου ἀπαντῶντος πρὸς τὸν
Ρώσσον Καθηγητὴν. Ἀλλ' ἐὰν οὗτος διὰ τούτων
καὶ τῶν τοιούτων νομίζῃ, ὅτι δύναται νὰ πείσῃ ἔ-
στω καὶ ἓνα περὶ τῆς ἀληθοφανείας τῶν λόγων του,
ἀπατᾶται ἀδικῶν ἑαυτὸν καὶ τὴν μόρφωσίν του.
Ἀπήλλαξεν ὅμως ἡμᾶς τῆς τούτων ἀνασκευῆς αὐτοῦ
ὁ ἴδιος παραθέτων ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω (σελ.
Ὁρθοδοξ. 31) τὰς ἀπαντητικὰς γνώμας τῶν κατ'
Ἀνατολὰς Τριῶν Πατριαρχῶν ἐπὶ τῆς συγκλήσεως
τοῦ (ἀσυνήθει Ἐκκλησιαστικῷ τίτλῳ) Πανορθόδο-
ξου Συνεδρίου, καὶ λέγων οὕτως ἐπὶ λέξει: «Ὁ
μὲν Ἀλεξανδρείας ΦΩΤΙΟΣ διὰ γράμματος αὐτοῦ
ἐπὶ ἡμερομηνίαν 24 Ἰουνίου 1923 ἀπήντησεν ὅτι:
Α') τὴν συγκρότησιν τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου, ἐξ
αὐτῆς τῆς ἀρχῆς καὶ κατ' οὐσίαν ΘΕΩΡΕΙ ΟΥΔΑ-
ΜΩΣ ΕΠΙΒΕΓΟΥΣΑΝ καὶ ΟΥΔΟΛΩΣ ΕΠΗΚΑΙ-
ΡΟΝ κατὰγε τὰς νῦν χρῆσιμους ἡμέρας. Β') ὅτι ἡ
εὐγνωμία τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἐπὶ περίεργα, εἰμὴ τι
ἄλλο, θέματα, ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΟΥΣΙΝ αὐτὸ ὅτι μάλ-

ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΙΝ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΑΙ ΑΠΡΟΣΕΞΙΑΙ;

Βαθυτάτην αἰσθησιν προεκάλεσεν ἡ ἔκκλησις
ὕπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθη-
νῶν κ. Σπυρίδωνος. Ἀπηυθύνετο ἐντόνως εἰς τὸ
εὐγενέστερον σημεῖον τῶν ἀνθρωπίνων καρδιῶν καὶ
ἐκρούσε ἁρμονικῶς τὰς χορδὰς: ΑΓΑΠΗ—ΦΙΛΑΝ-
ΘΡΩΠΙΑ—ΚΑΘΗΚΟΝ.

Δὲν θὰ ἦδύνατο ὅμως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁμι-
λῶν περὶ τρομακτικῶν συμβαινόντων, ὀφειλομένῳ
ἀναποδράστως εἰς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ, νὰ
ἀποφύγῃ τὴν ἀστοχολάτην ἐκφρασιν «ἡ τυφλὴ φυ-
σικὴ δύναμις»; Ἡ τοιαύτη ἐκφρασίς ὑποκαθιστᾷ
τὴν ἐν τῷ Σύμπαντι ἐνέργειαν τοῦ Θεοῦ (τῆς ὁποίας
τὰς προθέσεις δὲν γνωρίζομεν καὶ μόνον τὰ ἀποτε-
λέσματα βλέπομεν) εἰς μίαν ἀπλὴν, ἀσυνείδητον
καὶ συντριβουσαν δύναμιν! Ἡ τοιαύτη δὲ τοποθέτη-
σις τοῦ ζητήματος αἶρει τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης
καὶ καταστρέφει τὴν ἠθικὴν βάσιν τοῦ ζητήματος
τῆς Θεοδικίας.

Ἐκτός ἂν ὁ Μακαριώτατος, ὑποκαταστήσας
πρὸ πολλοῦ ἄλλας ἀξίας (ἀγάπην, σεβασμὸν πρὸς
τὴν ἐλευθερίαν) ἐπεκτείνεται ἤδη καὶ εἰς τὰς σφαι-
ρας τοῦ Σύμπαντος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΙΤΙΚΗΝ ΔΡΑΜΑΝ

(ἀνταποκρίσεις)

Τὴν 3 Αὐγούστου ν. ἡ. κατεδικάσθη ἐπὶ ἀντι-
ποιήσει Ἐκκλησιᾶς ἀρχῆς ὁ αἰδ. Ἱερεὺς Μιχ. Ν.
Σαββόπουλος εἰς 40 ἡμ. φυλάκισιν ὑπὸ τοῦ Μο-
νομελοῦς Πλημμελειοδικείου Δράμας καὶ ἡσκη-
θη ἔφεσις. Αἱ κατὰ θέσιν παραχώρησιν σεισμι-
καὶ καταστροφῶν τῶν Ἰονίων νήσων ἐσκόρπι-
σαν τὴν θλίψιν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Δράμας. Ὁ
πόνος καὶ τὸ πένθος τῶν σεισμοπαθῶν εἶναι
πόνος καὶ πένθος τῶν Γ.Ο.Χ. Θλίψις συνέχει
τὰ πάντα. Οἱ Παλαιοημερολογίται Δράμας ἐμ-
πράκτως ἐξεδήλωσαν τὰ χριστιανικά τῶν αἰ-
σθήματα πρὸς τοὺς παθόντας.

Τὴν Κυριακὴν 3 Αὐγούστου εἰς τοὺς δύο
Ἱεροὺς Ναοὺς τῶν ἐσυναξάν τὰς ὑπὲρ τῶν
σεισμοπαθῶν συνδρομάς τῶν αἰ. ὁποῖαι ἀνήλ-
θον εἰς τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν 525.000 χιλ.
δρχ. αἱ ὁποῖαι διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς ἐστάλη-
σαν εἰς τὸν Ἅγιον Πρόεδρόν μας Πανιερώτα-
τον Μητροπολίτην πρ. Φλωρίνης κ. κ. Χρυσό-
στομον. Ἐπιπροσθέτως εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν
Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Γ.Ο.Χ. ὑπὸ τοῦ Αἰδес.
Ἱερέως καὶ Ἐφημερίου Μιχαὴλ Ν. Σαββόπου-
λου ἐψάλη εἰς τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας
κατανυκτικὸν ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ—ὕπὲρ αἰωνίας μνή-
μης καὶ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν
ἀδελφῶν τῶν φονευθέντων ἐν τοῖς σειμοῖς
τῶν Ἰονίων νήσων.

Γεώργ. Κ. Λαμπροδίδης

λον ΑΤΟΠΟΝ καὶ ΑΚΑΙΡΟΝ, καὶ Γ') διὰ συνε-
πῶς οὐκ ἔχει ὀρίσαι ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐν
Συνεδρίῳ τοιούτῳ κ.λ.π.».

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΤΗΛΗ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν δύο ἐμπνευσμένα ἄρθρα τῶν κ.κ. Εὐθ. Τριανταφύλλου ἐκ Λαρίσης καὶ Π. Μπεντηγάλη ἐξ Ἀθηνῶν. Καὶ τὰ δύο χαρακτηρίζει ἱερὰ ἀνανάκτησις διὰ τὸ πείσμα τῶν διωκτῶν μας:

Κύριε Διευθυντά, τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος»

Καθὼς εἶναι γνωστὸν ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1951 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.45)51 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκήρυξεν ἀμείλικτον διωγμὸν ἐναντίον σημαντικῆς μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ (τὸ 1/7 τοῦ πληθυσμοῦ) διότι ἀπὸ τοῦ 1924 δὲν ἠθέλησαν ν' ἀκολουθήσουν τὸ Νέον ἡμερολόγιον, ἀλλ' ἐμένοντο εἰς τὸ Ἰουλιανόν, ὅπερ ἰσχύει καὶ σήμερον ἀκόμη, βάσει τοῦ Β. Α. τοῦ 1923, ὅπερ καθορίζει ὅτι διὰ μὲν τὴν Πολιτείαν καθιεροῦται τὸ Νέον διὰ δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τὸ Παλαιὸν (Ἰουλιανόν). Τὸ Β. Α. τοῦτο—προσέξατε κ. Διευθυντά—δὲν κατηγγήθη μέχρι σήμερον καὶ 1.000.000 Ἑλληνες βάσει τούτου τοῦ Β.Α. ἀκολουθοῦσι διὰ τὴν πρὸς Θεὸν λατρείαν, τὸ Ἰουλιανὸν ἑορτολόγιον. Ποίαν παράβασιν Νόμου—πρὸς Θεοῦ κ. Διευθυντά—διεπράξαμεν διὰ νὰ γονατίζονται σεβάσμιοι καὶ υπέργηροι λειτουργοὶ τοῦ Θεοῦ εἰς τὰ κουρεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν κατὰ τόπους Ἐπισκόπων τοῦ Νέου ἡμερολογίου καὶ νὰ σφραγίζονται ἰδιόκτητοι Νυοὶ καὶ νὰ δέρονται ὡς ζῶα παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν φιλόνομοι Ἑλληνες καὶ νὰ σύρονται εἰς ἔξορίαν καὶ τὰ Δικαστήρια τίμιοι ἱεράρχαι ὡς ὁ ἀρχηγὸς τῶν Παλαιοημερολογιτῶν Ἀρχιεπίσκοπος πρῶην Φλορίνης κ. Χρυσόστομος.

Πρὸ ἡμερῶν Θεολόγοι καὶ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ἐδέχθη ἂν εἰς τὰ πρόσωπα κλόμπς, διότι ἠθέλησαν νὰ λατρεύσωσι τὸν Θεὸν κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἑορτολόγιον. Ἴδομεν τὰ τραύματα τοῦ προσώπου των. Εἰσάγονται μάλιστα καὶ εἰς δίκην. Μήπως ὡς ὀπαδοὶ τοῦ Ζαχαριᾶδῃ, ἡ ὡς κλέπται; Καὶ προχθὲς 42 χριστιανοί, φεύγοντες τὴν μανίαν τοῦ Ἀρχιεποῦ τῆς Νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλλήν. Κράτους, ἐπέβησαν φορτηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ διανύσαντες 150 χιλιόμετρα ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς τὴν παρὰ τὴν Αἰδηψὸν Μονὴν τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Ρώσου, ἠθέλησαν νὰ λειτουργηθῶσι κρυφίως, ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς, διὰ νὰ εὕρωσι τὸν θάνατον εἰς τὴν χαράδραν (6) χριστιανοὶ καὶ νὰ καταστῶσιν ἀνάπηροι οἱ λοιποὶ ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ αὐτοκινήτου. Ἐπὶ τίνων τὰς κεφαλὰς θὰ πέσῃ τὸ αἷμα τῶν ἀθῶων τούτων; Ἐὰν δὲν ἐξηκολούθει ὁ διωγμὸς οὐδεὶς λόγος ὑπῆρχε τριούτου ἐπικινδύνου καὶ δαπανηροῦ ταξιδίου.

Καὶ ὅμως καθ' ἡμέραν οἱ ἀνόσιοι διώκται μὲ τὸ ἅγιον ποτήριον κραυγάζουσιν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ. «Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους...»!! Ἰὸς ἀσπίδος ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν!

Ὁ διωγμὸς ἤρξατο ἐπὶ Βενιζέλου. Οἱ Παλαιοημερολογίται εἶναι γνωστὸν, ὅτι δὲν ἀνέχουσιν εἰς τὴν Βενιζελικὴν φατρίαν καὶ διὰ τοῦτο ἐτάθησαν ἀναφανδὸν ὑπὲρ τοῦ Στρατάρχου. Ἐπανγγύρισαν δὲ περισσότερον καὶ τοῦ Στρατάρχου τὴν ἐκλογικὴν

νίκην του διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας καὶ δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα διεξήγαγον.

Σήμερον 9 μῆνας μετὰ τὴν 16 Νηβρίου 1952 καὶ τὰς προεκλογικὰς ὑποσχέσεις καὶ τὸ Συμβόλαιον Θεογίνης πῶς πρέπει νὰ ἐρμηνεύσωμεν τὴν συνέχισιν τῶν ἐγκλημάτων κατὰ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν; Ἀπὸλευθερώθησαν ἐκ τῶν φυλακῶν προδότη καὶ ἐχθροὶ τῆς Πατρίδος καταδικασθέντες 25άκις εἰς θάνατον διὰ φόνους καὶ καταδικάζονται Ἑλληνηες, ἐλλίσαντες εἰς τὴν ἀπόδοσιν δικαιοσύνης ἐκ μέρους τοῦ Στρατάρχου Παπάγου διὰ τὸ ὁρθόδοξον χριστιανικὸν φρόνημά των; Ποῖος ἐπίστευεν, ὅτι ὁ Στρατάρχης θὰ ἐνεκρίνει τὴν ἐγκληματικὴν τοῦ Βενιζέλου - Παπανδρέου πολιτικὴν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν; Κύριε Διευθυντά, εἰς εἴμεθα παραβάται τοῦ Π. Νόμου διὰ κλοπὰς κλπ. δὲν ζητοῦμεν ἐπιείκειαν. Ἀλλ' ἂν εἴμεθα φιλόνομοι καὶ ἐθνικοφρονεῖς ἀξιοῦμεν ἰσονομίαν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων καὶ τῶν παντοίων αἰρετικῶν καὶ κακοδόξων. Ἐκτός ἂν πάντα τὰ Κόμματα εἶναι φαῦλα. Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ὁ Στρατάρχης ἀπασχολημένος μὲ ἄλλα ζητήματα, δὲν ἔλαβεν ἴσως καιρὸν ν' ἀσχοληθῇ καὶ μὲ τὸ Παλαιοημερολογιτικόν. Ἐπειδὴ δὲν εἴμεθα καιροσκόποι καὶ πιστεύομεν καὶ συμφωνοῦμεν μὲ τὴν πολιτικὴν γραμμὴν τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» (τὰ κόμματα ἐρχονται καὶ παρέρχονται) καὶ ἐπειδὴ γνωρίζομεν τὴν ἀξίαν τῆς ἡθικῆς συμπαράστασός Σας θὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως ἀξιώσητε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Στρατάρχου τὴν ἀπόδοσιν τῆς δημοκρατικῆς ἐλευθερίας μας, τὴν ὁποίαν εἴχομεν ἀπὸ τοῦ 1924 μέχρι τοῦ 1951, ὁλότε τὴν ἐστερηθήμεν ἀπὸ τὸν Βενιζέλου καὶ τὸν Παπανδρέου.

Δὲν δυνάμεθα κ. Παράσχο νὰ παρακαλοῦμεν τοὺς κατὰ τόπους Διοικητὰς Ἀξιωματικούς τῆς Χωροφυλακῆς, ὅπως παραβλέπωσι διὰ νὰ λειτουργῇ κάπου κάπου κρυφίως ἡ ἐκκλησία μας καὶ ν' ἀκούωμεν «πηγαίνετε στὸν Παπάγο!» (Τάχα αὐτὸν ἐφηρίσατε σ' αὐτὸν νὰ πᾶτε...!).

Ἀσχοληθῆτε καὶ μὲ 1.000.000 Ἑλληνας. Δὲν εἶναι ἐντροπὴ καὶ δὲν θὰ ζημιωθῇ ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» νὰ εἰσθε βέβαιοι. Εἶναι ἀποκαρδιωτικὸν νὰ καταδιωκώμεθα ἀπὸ ὀρισμένους, οἱ δὲ φίλοι νὰ ἴστανται ἀπαθεῖς.

Μετὰ πλείστης τιμῆς

Εὐθύμιος Γ. Τριανταφύλλου

Ἀξιωματικὸς Χωρ(κ)ῆς ἐ.ἀ.

Γενικὸς Γραμματεὺς Παρασρητήματος

Παλαιοημερολογιτῶν Νομοῦ Λαρίσης.

ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΟΔΩΣΩΜΕΝ ΤΟΝ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΟΝ ΘΗΣΑΥΡΟΝ ΜΑΣ

Διαλογίζομαι, πῶς ἀναπαύεται ἡ συνείδησις τοῦ Ἀρχιεπισκοποῦ Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, καὶ πῶς εὐρίσκουν ἡσυχίαν ἀναλογιζόμενοι τὸ πένθος τὸ ὁποῖον ἔχουν σκορπίσει γύρω των μὲ τὸν ἀντιχριστιανικὸν διωγμὸν τὸν ὁποῖον ἤγειραν ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἐδέχθησαν ν' ἀθετήσουν Συνοδικὰς ἀποφάσεις, καὶ δὲν

ἠνέχθησαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν εἰς τὴν καινοτομίαν τοῦ Ἑορτολογίου.

Δὲν βλέπουν λοιπόν, οἱ κρατοῦντες ἀντὶ τοῦ Σταυροῦ τὸ κινῶν, ὅτι δὲν κἀμπτονται οἱ πιστοὶ τηρηταὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, καὶ δὲν συγκινοῦνται βλέποντες τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν μας ἄνευ τῆς κεκανονισμένης Ἱεροτελεστίας, διότι δὲν θέλομεν νὰ ἐπικρινώμεθα μὲ ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἀπεκηρύξαμεν λογφ τῆς καινοτομίας τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν;

Δὲν διαισθάνονται τὴν ἀγωνίαν ἐνὸς Λαοῦ ὁστις μὲ μυρίας προφυλάξεις ἐκκλησιάζεται ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύτω δια νὰ φυλάξῃ τὸν ἀτίμητον τῆς Ὁρθοδοξίας θησαυρόν;

Τόσον λοιπόν ἐνεκρώθη ἡ συνείδησις τῶν, καὶ τόσον ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς των τὸ μῖσος, ὥστε νὰ μὴ βλέπουν ποὺ τοὺς ὁδηγεῖ τὸ πάθος των;

Ἐκ τῶν 70 Ἱεραρχῶν οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν Διοικοῦσαν Ἱεραρχίαν δὲν εὐρίσκεται οὔτε εἰς διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον;

Κλαίει ἡ ψυχὴ μας διὰ τὸ κατάντημα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ λύπη μας ἐπιτείνεται διότι βλέπομεν ὅτι καὶ ἡ Πολιτεία ἥτις ὄφειλε νὰ ὁρθώσῃ τὸ ἀνάστημά της ἐναντίον τῶν καινοτόμων, κλείει τὰ ὦτα εἰς τὰς διαμαρτυρίας μας, καὶ ἀναβάλλει τὴν λήψιν τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης, ἥτις θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς ἀνεπιθυμήτου κηδεμονίας τῶν καινοτόμων καὶ θὰ μᾶς χαρίσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος παρεχομένην ἡμῖν ἐλευθερίαν.

Ἄς μὴν ἀναμένουν οἱ ἰδύνοντες νὰ παραδώσωμεν ἀμαχητὶ τὸν πολυτίμον θησαυρόν, τὸν ὁποῖον παρελάβαμεν, καὶ ἄς μὴν ἐλπίσουν ὅτι θὰ μᾶς εὗρουν προθύμους νὰ θυσιάσωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας Πατέρες μᾶς παρέδωσαν.

Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν θὰ δεχθῇ νὰ φέρῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τ' ἀναθέματα ἅτινα ἐξεφωνήθησαν παρ' Ἐκείνων οἵτινες ἐτάχθησαν παρὰ τῆς Θείας Προνοίας ὡς φρουροὶ ἀκοίμητοι τοῦ τιμαλοῦς τῆς Ὁρθοδοξίας Θησαυροῦ.

Ἄς ἀναβιώσουν λοιπόν τὰ Νερόνεια Μαρτύρια ἃς στηθοῦν οἱ Σταυροί, ἃς λειτουργήσουν οἱ τροχοί, ἃς ἀνάφουν οἱ κῆμινι, ἃς ἀνοίξουν αἱ φυλάκαὶ διὰ νὰ δεχθοῦν τὰ σμήνη τῶν νέων Μαρτύρων τῆς Πίστεως, διότι δὲν φλογίζει περισσότερο τὸ πῦρ ἀπὸ τὴν φλόγα ἡ ὁποία καίει μέσα μας διὰ νὰ διαφυλάξωμεν ἀλώβητα καὶ ἀπαραχάρακτα ὅσα παρελάβαμεν. Δὲν γεννοῦν περισσότερο πόνον αἱ στρεβλώσεις καὶ τὰ Μαρτύρια τῶν τροχῶν ἀπὸ τὸν ὁποῖον αἰσθανόμεθα, ὅταν βλέπομεν τοὺς προσφιλεῖς μας ν' ἀπέρχονται τοῦ ματαίου τούτου Κόσμου χωρὶς τὴν συνοδείαν Ὁρθοδόξου Ἱερέως. Καὶ εἶναι προτιμωτέρα ἡ στέρησις τῆς σωματικῆς ἐλευθερίας μας, ἀπὸ τὴν στέρησιν τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεώς μας.

Μὴ διστάσετε λοιπόν, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, νὰ συνεχίσῃτε τὰ Μαρτύριά μας ἅτινα παρεχώρησεν ὁ Θεὸς νὰ ὑφιστάμεθα διὰ νὰ μᾶς ἀναδείξῃ λαμπροτέρους, καὶ νὰ μᾶς συγκαταρρυθμίσῃ μετὰ τῶν Ὁμολογητῶν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Πίστεως.

Ἄν δὲν ἐπείσθητε μέχρι σήμερον ὅτι οὐδὲν κατορθώσατε δι' ὅλων τῶν μέσων τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθητε ἐναντίον μας ἐπὶ 30 ἔτη, ὁ χρόνος θὰ σᾶς πείσῃ ὅτι ματαίως πρὸς κέντρα λακτίζετε.

Ἐὰν τινὲς ἐξ ἡμῶν, οἵτινες δὲν ἦσαν ἐξ ἡμῶν ἐλπιολάτῃς, μὴ θαναμάζετε καὶ μὴ κομπορημονεῖτε διότι δὲν σᾶς εἶναι ἄγνωστον ὅτι ἡ μικρὰ ζύμη τὸ φύραμα ζυμοῖ.

Εἰς τὸ μικρὸν Ποίμνιον εὐδοκεῖ ὁ Θεός, καὶ τὴν δύναμίν του δὲν θ' ἀργήσῃτε νὰ τὴν αἰσθανθῇτε διότι θὰ παρέλθῃ τῆς Μακροθυμίας Του τὸ στάδιον καὶ ἡ Δικαιοσύνη Του βιαζομένη ἐκ τῶν προσευχῶν τῶν Ἀγίων, οἵτινες ὑπέστησαν τὴν τιμωρίαν σκληρῶν Τυράννων διὰ νὰ κρατήσουν ἀμόλυτον τὸν θησαυρὸν τῆς Ὁρθοδοξίας, θὰ σᾶς δείξῃ ὅτι εἶναι φοβερόν τὸ ἐμπσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ Ζώντος.

Ἡμεῖς ὅπως καὶ ὑμεῖς θ' ἀπέλθωμεν τοῦ Κόσμου φέροντες ἕκαστος τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν του· ἄλλ' ἂν ἡ ἁμαρτία ὑποβιάξῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ καθιστᾷ τούτον ὑπόδικον ἐνώπιον τῆς Θείας Δικαιοσύνης, οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ Σχίσματος καὶ οἱ συνεχισταὶ τούτου ποῖαν ἀπολογίαν θὰ δώσουν τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως;

Ἄς ἀναλογισθῇ ὁθεν ἕκαστος τὰς εὐθύνas του πρὸ τοῦ ἡ Σάλπιγξ ἤχησιν!

Ἡμεῖς πάντοτε ἐφάνημεν διαλλακτικοί, καὶ πάντοτε ἐπεξητήσαμεν συνεννόησιν διότι γνωρίζομεν τὴν δύναμιν τῆς Ἐνότητος καὶ τὴν ἀνεκτίμητον ἀξίαν τῆς Ἀγάπης· ἀλλὰ τὴν Ἀγάπην ὄχι τὴν χωρίζουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τὸν Θεὸν ἀλλὰ τὴν Ἀγάπην ἥτις κατὰ Θεῖον Ἀπόστολον, οὐ φυσιοῦται, οὐ ἀσχημονεῖ, οὐ περπερεύεται, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, ἀλλὰ τὴν Ἀγάπην ἥτις ἔχει ὡς Γνώμονα τὸ Θεῖον Θέλημα, καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκδηλώνεται κατὰ τὴν Δόξαν τῆς Ἐκκλησίας μας μόνον διὰ τῆς Συνόδου, μόνως ἀρμοδίας ἐν προκειμένῳ νὰ λύσῃ καὶ τὴν ὑφισταμένην Ἐκκλησιαστικὴν διάφοράν μας μετὰ τῆς Κρατουσῆς Ἐκκλησίας.

Ἀλλὰ μέχρι τῆς συγκλήσεως ταύτης ἃς ἀρθοῦν οἱ Ἀρχοντες τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν εἰς τὸ ὕψος τῆς Ἀγάπης καὶ ἃς σταματήσουν τὸν καθ' ἑμῶν διωγμόν. Θὰ προσφέρουν οὕτω μίαν σπουδαίαν πληρωσίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ὁποῖαν διοικοῦν καὶ θ' ἀποσείσουν τὸ βαρὺ φορτίον τὸ ὁποῖον ἐδέχθησαν οἰκειοθαλῶς νὰ φέρουν συνεχίζοντες τὴν καινοτομίαν τὴν ὁποῖαν ἄλλοι ἐπέβαλον εἰς αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ ἐπιζητοῦν νὰ ἐπιβάλουν εἰς ἡμᾶς διὰ τῶν γνωστῶν ἀντιχριστιανικῶν καὶ ἀντισυνταγματικῶν μέσων.

Παναγ. Δ Μπενή - Ψάλλης

Ἐμβλήματα Συνόρων

Ἐμβλήματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Πανοσ. Πανάρετον Πατρίδην
Τζωρτζ 6 — Πλ. Κάνιγγος Ἀθήναι

Ἀνευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092)1938

Ἀπευθυντής: Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος

Τζωρτζ 6. (Πλ. Κάνιγγος) — Ἀθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33. — Ἀθήναι

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΑΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΟΙ ΚΗΠΟΙ

—“Άλλος γιὰ τὴν Ὁμόνοια μὲ 2.000 ! 3—4 βιαστικοὶ ἀνέβηκαν ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιῶς, γιὰ τὰς Ἀθήνας ἐξασφαλίζοντες μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ταξί, μιὰ ἀνετη διαδρομὴ.

Μέσα στοὺς ἐπιβάτας ἦταν κι' ἓνας νευρικός, ποὺ ἤθελε σὲ μισὴ ὥρα νὰ γυρίσῃ στὰ ποὺδ' ἀκουα κρουσμένα σημεῖα τῆς πρωτευούσης, νὰ ἀγοράσῃ διάφορα πράγματα καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ στὸν Πειραιᾶ!

—Λοιπὸν σοφὲρ, μετὰ τὴν Ὁμόνοια εἰσαι ἄρμαξέ.

Ὁ ὁδηγός, ἓνας τίμιος βιοπαλαιστὴς, ἀνῆκε στοὺς εὐχάριστους τύπους τῆς ζωῆς, ποὺ ἐργάζονται μὲ ζῆλο, χωρὶς μὲ ἀγωνία νὰ μεριμνοῦν διὰ «τὴν αἰσίαν». Ἡ συζήτησίς του, διηγηθεὶς ἀπὸ εὐθύμια στοιχεῖα ἑνὸς φιλοπαλῆμονος χαρακτήρος, ἦτο μία ὅσους εὐχάριστος.

Ὅταν τὸ ταξί ἐφθασε εἰς τὴν λαχαναγορὰν τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, μερικὰ χιλιόμετρα ἐντεῦθεν τῆς κεντρικῆς πλατείας Ὁμονοίας ὁ νευρικός συνεπιβίτης κάλεσε τὸν ὁδηγὸν νὰ κάμῃ ἐναρξιν τῆς «κούρσας» ὑποδεικνύων βεβαίως ἐμμέσως εἰς τοὺς ὑπολοίπους ἐπιβάτας τὴν λήξιν τῆς διαδρομῆς. Ἀλλ' ἐδῶ ἀκριβῶς ἀπέκαλύφθη τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον, τοῦ ἀνωνύμου αὐτοῦ βιοπαλαιστοῦ, τοῦ πραγματικῶς ἀγνώστου ἥρωος.

Ὅχι μόνον δὲν ἠθέλησε νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν δελεαστικὴν πρότασιν, θυσιάζων κατ' ἐλάχιστα χιλιόμετρα τὴν ἐπαγγελματικὴν του ἐντιμότητα εἰς ἀγνώστους ἀνθρώπους, χάριν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ του συμφέρουτος, ἀλλὰ ἀπήντησε μὲ ὑπέροχον ἀξιοπρέπειαν ἀγνώστου εἰς τὰς σημερινὰς ἐποχάς.

—Ἐμένα ἡ εὐθύνη μου τελειώνει εἰς τὴν πλατείαν Ὁμονοίας ἀπὸ ἐκεῖ ἐπομένως εἶναι ἐλεύθερον τὸ αὐτοκίνητόν μου. Ἄν λοιπὸν βιάζεσθε μπορεῖτε νὰ κατεβῆτε.

Δὲν μπόρεσα νὰ μὴ θαυμάσω τὸ ἠθικὸν αὐτὸ μεγαλεῖον, εἰς μίαν μάλιστα ἐποχὴν γενικωτέρας οικονομικῆς κρίσεως, ὅλων τῶν ἐπαγγελματιῶν, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν ὁδηγῶν ταξί. Ἐθυσίαζε ὑπερηφάνως ὁ βιοπαλαιστὴς αὐτὸς βέβαιον κέρδος διὰ μίαν ἐντιμότητα.

Τὴν ἰδίαν ἔκπληξιν θαυμασμοῦ ἐδοκίμασα μὴν ἡμέραν μὲ ἓνα ἄλλον λιλιπούτειον βιοπαλαιστὴν.

Ἐνας χαριτωμένος μικρός, μὲ ροιουσarisμένο ἀπὸ σκόνι καὶ μουντζούρα τὸ προσωπάκι τῶν 12 χρόνων του, μᾶς ὑπεδείκνυε πρὸς ἀγορὰν τὸ ἐμπόρευσμά του, τίς γνωστὰς τσίχλες. Δὲν ἐφάνημεν διατεθειμένοι νὰ μεταβάλωμεν εἰς μηχανὴν ἀσκόπως κινουμένην τὸ στόμά μας· λυπηθέντες ὅμως τὸν συμπαθητικὸν βιοπαλαιστὴν, τοῦ προτεινόμενου ἑνα χαρτονόμισμα.

Ἀλλ' ὁποῖος θαυμασμός! Ὁ μικρὸς ἠγνήθη νὰ δεχθῇ τὴν δωρεάν, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἐκάλυπτε τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἐμπορεύματός του καὶ τῆς ἐργασίας του.

Ἐντιμότης, εὐκρίνεια, ἔλλος πρὸς ἐργασίαν εἶναι στοιχεῖα πολὺτιμα διὰ μίαν κοινωνίαν. Πόσον ὅμως δυσεύρετα καθίστανται; καλύπτονται ἀπὸ τὸν καιροσκοπισμὸν, τὴν ἀπάτην, τὴν δολιχείαν.

Καὶ ὅμως οἱ δύο τύποι τῶν βιοπαλαιστῶν, ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ διατηρεῖ τὰ σπέρματα τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Εἶναι ἓνας κῆπος ἀκαλλιεργήτος, διότι οἱ ἐργάται τοῦ Ὀδρανίου Κηπουροῦ, ἔχουν ἐγκαταλείψει τὸ «γεωργεῖν» τοῦ Κυρίου καὶ ἀσχολοῦνται μὲ ἄλλα-τρια ζητήματα.

Ποία εὐθύνη τοὺς βαρύνει! Ἐάν οἱ ἐργάται τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως, ἐκαλλιεργοῦν τοὺς νοητοὺς κήπους τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, διατὶ νὰ μὴ πιστεύσωμεν, ὅτι καὶ ἡ κοινωνία θὰ ἦτο ἓνας εὐόδος παράδεισος;

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐν Σαλαμίνι τῇ 19/8/53 Π. Ε.

Πρὸς τὴν σεβαστὴν Διεύθυνσιν

Περιοδικοῦ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

Τξόφης 6, πλατ. Κάνιγγος

Ἀγαπητὲ Κύριε Διευθυντά,

Σὰς παρακαλῶ, ὅπως πρὸς διαφώτισιν τῶν ἀδελφῶν τοῦ Παραρτήματος Σαλαμίνο καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν Γ.Ο.Χ. δημοσιεύσῃτε τὴν παρούσαν ἐπιστολήν εἰς τὸ ὅψ' ἡμᾶς διευθυνόμενον περιοδικόν.

Τῇ 6 Ἀγούστου 1953 ἐορτὴν Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ πάτριον ἐορτολόγιον, ὁ ἄλλοτε ἐφημερίσις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος Γ.Ο.Χ. Γεράς. Ροζολῆς, μετέβη, τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Σαλαμίνο καὶ ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου, (ιδιόκτητον ἄλλοτε τοῦ παλαιοημερολογίτου Μοναχοῦ Νεκταρίου Βοδούρη) κατὰ τὸ ἐορτολόγιον ἡμῶν. Καὶ διὰ τὴν παράπληνη τὸς ἀδελφούς τοῦ Παραρτήματος Σαλαμίνο οὐδένα ἐκ τῶν ἐπισκόπων ἐμνημόνευσεν εἴτε Νεοημερολογίτην εἴτε Παλαιοημερολογίτην.

Τὸ τοιοῦτον ἐπληροφόρησεν προαναφερθεῖς Μοναχός.

Μετὰ ἀδελφικῆς ἀγάπης

Μιχαὴλ Χατζηγιάννης

Σημ. «Φωνῆς Ὁρθοδοξίας»

Δηλοῦται καὶ αὐθις ὅτι, ὁ ὡς εἴρηται ἀρχιμανδρίτης Γεράσιμος Ροζολῆς δὲν ἀνήκει ἀπὸ πολλοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἡμῶν.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ τινὲς ἀπὸ σκοποῦ διαδίδουν, ὅτι μετὰ τὸ ἄλλων καὶ ἐγὼ ἀπεδέχθην τὴν ἀντορθόδοξον καινοτομίαν τοῦ Παπικοῦ ἡμερολογίου δηλῶ κατηγορηματικῶς, ὅτι χάριτι Χριστοῦ ἐμμένω καὶ ἐσπάζομαι ὡς ἐλάχιστος Μοναχός τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ι. Χ. Ἐκκλησίας τὰς σεπτὰς αὐτῆς παραδόσεις καὶ τὸ πάτριον τῆς Ὁρθοδοξίας ἡμερολόγιον τὸν δὲ νεωτερισμὸν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἢ νέου Παπικοῦ ἡμερολογίου, τὸν ὅποιον καταδικάζει ἡ Ὁρθοξία ὡς ἐφεύρεμα τοῦ Διαβόλου καὶ ἔχει ἀποκηρύξει μετ' ἐπιτιμίων φρικτῶν διὰ τριῶν Συνοδικῶν ἀποφάσεων (1593) ἀποκηρύττω καὶ ἀποπτύω καὶ οὐδεμίαν κοινωνίαν μετὰ τῶν νεωτεριστῶν κληρικῶν ἔχω. Ὁ δὲ ἄνθρωπος Μοναχὸς Ἐρησυχάκης.

Ἡ συνέχεια τοῦ ὑπομνήματος τοῦ ἐκ Ἀράμας αἰδεσιμωτάτου ἱερέως Μιχαὴλ Σαββοπούλου ἀναβιβάζεται διὰ τὸ ἐπόμενον λόγῳ πληθώρας ὕλης.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΘΩΝ

Ἦτο ὑπέρροχος ἡ ἀλτρουιστικὴ ἀνάτασις τοῦ Πανελ-
ληνίου ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ἀδελφῶν τῆς Ἑπτανήσου.
ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν. Καὶ τὰ μέλη τῆς ἡμετέρας
Ὁργανώσεως συμμετέσχον καὶ συμμετέχουν. Οὕτω ἐντὸς
τῆς συμβολῆς τῶν εἰς τοὺς κατὰ πόλεις ἐράνους ἀπέστει-
λαν καὶ εἰς τὰ γραφεῖα μας :

1) Πρόεδρος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος Μητροπολίτης Πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσόστομος	δρ. 1.000.000
2) Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἀρτεμίου Κουτσουκα- ρίου	» 500.000
3) Ἀρχιμανδρίτης Μερχούριος Καλοσκάμης	» 200.000
4) Ἱερὸς Κωνῖνος Παπαντωνίου	» 50.000
5) Ἱερομόναχος Πανάρετος Πετρίδης	» 50.000
6) Ἱεροδιάκονος Σπυρίδων Ἑρμογένους	» 50.000
7) Ἱερὰ Μονὴ Ἀγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου (Λυκοβρύσεως)	» 500.000
8) Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Θεοδώρων Πάρου	» 250.000
9) Ἱερὰ Μονὴ Ἀγ. Νικολάου (Παιανία)	» 500.000
10) Ἱερὰ Μονὴ Κοσμοσωτήρας Μπαρίου	» 200.000
11) Ἱερὸς Ναὸς Τιμίου Σταυροῦ (Π. Γερμ.)	» 200.000
12) Ἱερὸς Ναὸς Ἀγ. Μηνᾶ (Π. Ἀρτεμίου)	» 200.000
13) Ἀρχιμανδρίτης Δανιήλ. Μπούρας	» 80.000
14) Ἱερὸς Κωνῖνος Καραποστόλης	» 10.000
15) Ἱερὰ Μονὴ Βαρυμυλῶν (Ἄξιον ἐστίν)	» 200.000
16) Ἀνώνυμος ἐκ Νικαίας	» 50.000
17) Ἱερὸς Νικόλαος Καλοσκάμης	» 100.000
18) Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος	» 50.000
19) Νικόλαος Τεντόμας	» 50.000
20) Νικόλαος Παπαπέτρος	» 50.000
21) Ἱερὰ Μονὴ Ἀγ. Παρασκευῆς (Ἀχαρνῶν)	» 200.000
22) Πουλαντζακίδης Γεώργιος	» 50.000
23) Μπατιστάτος Διονύσιος	» 50.000
24) Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Παπαγιαννάκης (Ἁγίου Φανουρίου)	» 100.000
25) Κοζονιά Πετροπούλου	» 10.000
26) Μαρία Ἀναγνωστοπούλου (ἐξ ἐράνων περιοχῆς τῆς)	» 70.000
27) Ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω	» 66.000
28) Δ. Γεωργιά	» 20.000

Οἱ ἐρανοὶ συνεχίζονται μὲ ἐντασιν καὶ προθυμίαν.

Νέοι ἄθλοι, ἄξιοι ἐπαίνου

Μοχητικὰ μέλη τοῦ Ἑθνικοθρησκευτικοῦ Συλλό-
γου «Ἁγίος Ἀθανάσιος» κατέκτησαν μίαν λαμπρὰν
νίκην εἰς Πειραιᾶ. Οὕτω ἀπέτρεψαν τὴν ἐκλογὴν τῆς
«Μίς Πασα-λιμάνι». Ἀπέτρεψαν δηλαδὴ ἓνα κοινωνι-
κὸν αἰσχος καὶ ἓνα ἀνεξίτηλον στίγμα τῆς ἡθικῆς ὑπε-
ρηφανίας τῶν Ἑλλήνων. Εἶρε τους !

Μολύβιμα διδάγματα

Τὸ κύριον ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος μας θίγει ἓνα
ἀπολύτως ἀξιοπερσέκτον θέμα. Τὴν στάσιν τῶν βου-
λευτῶν τῆς Ἀγγλίας ἐναντι ζητημάτων θρησκευτικῶν,
φυλετικῶν καὶ λοιπῶν διακρίσεων. Στάσις ἀταθερά, ἐ-
λέγχουσα τυχόν παρειακλίσεις καὶ ἐκτροπὰς Κυβερνήσεως
καὶ ἐπαναφέρονταν τὴν συνταγματικὴν τάξιν. Διατί ἐ-
δῶ δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον; Μήπως ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν
βουλευταὶ, πολιτικοὶ ἄνδρες, ἀλλ' ὁργανεῖα τῆς Κρα-
τούσης Ἐκκλησίας;

Ἡ Φωνὴ τῆς «Φωνῆς»

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» καυγάσει ἀπὸ τὰ πέ-
ρατα τῆς Ἑλλάδος, δεῖ ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ μελετᾷται
ὅφ' ὅλων τῶν ἀγωνιστῶν καὶ νὰ κυκλοφορῇ εὐρύτατα
μεταξὺ ὅλων τῶν δημοφάνων ἀδελφῶν.

Αἱ ἐπιθέσεις συνεχίζονται

Ἡσύχως καὶ ἀθροῦτως ἐλειτούργουν εἰς ἰδιωτικὴν
οἰκίαν φιλήνοχοι ἀδελφοὶ μας, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Δαῖρος ἐξασπράττευσαν ἐναν-
τίον των, ἰσχυραὶ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις !! Ἐπὶ τέλους
μετ' ὀλίγον ἀπήχοντο συναποκομίζοντες αἰχμαλώτους
ἓνα γέροντα Ἱερέα, ἓνα ἄλλον γέροντα καὶ ἀνεζήτουν
μὴν γυναικα! Τὸ αἰσχος χαρακτηρίζει τὴν ἐποχὴν μας;
Καὶ ἔρως ὁ πολιτικὸς κόσμος «ἀγρὸν ἠγόρασε».

Ἐξίμεθα ἄξιοι σοβαροτέρας προσοχῆς

Μᾶς κατέβλησε ἡ ταλαιπωρία τοῦ Διοικητικοῦ
μας Συμβουλίου ἀπὸ τοὺς Πολιτικούς τῆς Πατρίδος
μας. Καὶ ὡς ἄτομα, ἀπολύτως σεβαστὰ καὶ ἀξιο-
πρεπέστατα, καὶ ὡς ἐκπρόσωποι ἀρκετῶν χιλιάδων
Ἑλλήνων ἔπρεπε νὰ τύχωσιν ἀναλόγου τιμῆς ἐκ μέ-
ρους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Δὲν εἶναι
συνετὸν νὰ παῖξη κρυφτόν, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν χο-
ρήγησιν ἀδείας ἐκκλησιασμοῦ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἡ νὰ ἔχη τὴν δύναμιν νὰ
ὁμολογήσῃ, ὅτι δεσμεύεται ἀπὸ παντοσείδεις ὑποσχέ-
σεις πρὸς τὴν Κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν.

Ἄωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ἀγώνος

Συνεχίζονται αἱ συγκινητικαί, ἐκ τοῦ ὑστερήμα-
τος, προσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Ἱ. Ἀγώνος.

1) Ἀνώνυμος ἐκ Νικαίας	Δρχ. 100.000
2) Ἀλεξάνδρα Πιπαμικρούλη	» 25.000
3) Χρήστος Κωνσταντόπουλος (Καλάμαι)	» 100.000
4) Ἰωάννα Μοναχὸς ἐξ Ἀγίου Ὁρους	» 50.000
5) κ. Δ. Γεωργιά	» 20.000
6) Στεργίου	» 20.000
7) Παράρτημα Χαλκίδος εἰσφορὰ Αὐ- γούστου	» 200.000
8) Κα Βασιλειάδου	» 50.000
9) Παράρτημα Θηβῶν	» 1.500.000
10) Μάξιμος Μοναχὸς Λιόπσει	» 20.000
11) Νικόλαος Κασιφάνης Κολλύνας	» 100.000

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Τὸ βιβλίον «Καταλυθῆτω ἡ Βαβυλὼν» τοῦ
ἀκατακονήτου ἀγωνιστοῦ ἐγκρίτου νομομαθοῦς
καὶ κανονολόγου, τοῦ διακεκριμένου συγγρα-
φέως κ. Δημ. Χ. Ἀντύπα (Τιβερίου Γράκχου—
Μάρκου Εὐγενικοῦ). Τὸ βιβλίον ποῦ θὰ ἀποκα-
λύψῃ καὶ θὰ συντρίψῃ.

Τοῦ ἄνω συγγραφέως ἀντίτυπα τοῦ συγ-
κλονιστικοῦ βιβλίου του «Ἀστραπαὶ ἐν Ζόφῳ»
εὐρίσκονται ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν καὶ ἐν τῷ
Βιβλιοπωλεῖῳ (Στοὰ Φέξη ἀριθ. 72) παρὰ τῷ
πατρὶ Καισαρίῳ.